

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΙΑ ΝΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

(Πολιτική και Μεταφυσική)

Α.Π.Παν.
(Ανοικτό Πνευματικό Πανεπιστήμιο)

29/11/2015 / Πολυχώρος ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ

ΛΑΖΑΡΟΣ Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

A. Εισαγωγή :

Στους σημερινούς καιρούς ποιός μπορεί να πει ότι δεν ονειρεύεται μια ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ? Αναθυμούμενοι την Ιστορία, συναντούμε αρκετά πολύ γνωστά Πνευματικά όντα, τα οποία όχι μόνο ονειρεύτηκαν αλλά αγωνίστηκαν, μελέτησαν, δίδαξαν προσβλέποντας στην ίδρυση μιας νέας (ιδανικής κοινωνίας), διότι γνώριζαν καλά ότι η ήδη υπάρχουσα δομή της Κοινωνίας έκανε τους ανθρώπους δυστυχείς. Όμως ήρθαν σε σύγκρουση με τους εκφραστές της εκάστοτε Κοινωνικής δομής και τα αποτελέσματα τα γνωρίζουμε :

- Ο μύστης ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ φονεύθηκε, το ΟΜΑΚΟΕΙΟ του πυρπολύθηκε και οι μαθητές και οπαδοί του οράματός του για μία κοινωνία δικαιότερη, που θ' αντανάκλούσε στην Γή την ΘΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, είτε φονεύθηκαν είτε αναγκάστηκαν σε σιγή από την τότε πολιτική κατάσταση (ΤΥΡΑΝΝΙΑ).
- Ο μύστης ΣΩΚΡΑΤΗΣ που μας μετέφερε (γραμμένη από το χέρι του Πλάτωνα) το όραμά του "ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ", εκτελέστηκε, διότι εισήγαγε καινούργιες ιδέες (καινά δαιμόνια) στην πολιτική τάξη των Αθηνών (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ).
- Ο Ιησούς Χριστός τιμωρήθηκε με θάνατο διά του Σταυρού, κατηγορούμενος σαν επαναστάτης από την καθεστηκυία τάξη των Ιουδαίων (ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ ΥΠΟ ΚΑΤΟΧΗ).

Γιατί άρα γε συμβαίνουν αυτά ?

Ως **Πολιτική**, θεωρείται η τέχνη και πρακτική της διακυβέρνησης μιας Κοινωνίας και αποσκοπεί στην βελτίωση της ζωής των πολιτών. Για την άσκηση της πολιτικής απαιτείται **Φαντασία** (ένα όραμα, μία Δοξασία) απαιτείται **Θέληση** (ισχυρά επιθυμία) και **Ισχύς** (για την εφαρμογή της).

Ως **Μεταφυσική**, θεωρείται η μελέτη / διερεύνηση της Απόλυτης αλήθειας με σκοπό τη βελτίωση του ανθρώπου και η επίτευξη του Πεπρωμένου του. Καταλήγει δε μέσω της **Φαντασίας**, στην αποδοχή μιας **Δοξασίας**, που εφ' όσον υλοποιηθεί, οδηγεί μέσω της Θελήσεως και της Ισχύος στην ενότητα.

Φαίνεται λοιπόν εξαρχής ότι εκείνος που μελετά την βελτίωση της Ζωής του ανθρώπου μελετά και την βελτίωση της ζωής της Κοινωνίας. Ως εκ τούτου, η Πολιτική και η Μεταφυσική έχουν κοινό σκοπό την επίδραση στους ανθρώπους / κοινωνία. Η διαφορά έγκειται στο ότι ο πολιτικός ασχολείται με θέματα βραχυχρόνια (που πιθανώς εξυπηρετούν και τον ίδιο) ενώ ο μεταφυσικός με θέματα, μακροχρόνια (σαφώς μακρύτερα της περιόδου της ζωής του). Επομένως, ο μεταφυσικός,

ευλόγως, θεωρείται από τον πολιτικό ως «Επαναστάτης» (διότι οράται και διακρίνει κάτι «πιο ορθό» πιο προωθημένο στο μέλλον, που είναι και διαφορετικό της παρούσης πραγματικότητας).

B. Επίδραση των Επικρατούσων ΙΔΕΩΝ

Ο μύστης γνωρίζει βιωματικά, ότι η Κοινωνία μας οδηγείται και διαμορφώνεται από τις επικρατούσες ΙΔΕΕΣ.

Εάν η επικρατούσα ΙΔΕΑ είναι η ΕΞΟΥΣΙΑ, τότε, στον κόσμο δημιουργούνται Αυτοκρατορίες, Υπερδυνάμεις και φυσικά πόλεμοι.

Αν η επικρατούσα ιδέα είναι ΑΠΛΗΣΤΙΑ τότε δημιουργούνται Οικονομικές Κρίσεις.

Αν η επικρατούσα ιδέα είναι ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ (στην υλική της μορφή) τότε δημιουργούνται εκμεταλλεύσεις ανθρώπων από άνθρωπο, οργανωμένο έγκλημα, ασθένειες κλπ.

Αν η επικρατούσα ιδέα είναι η ΑΓΑΠΗ ή ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ή ΙΣΟΤΗΣ – ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ, τα αποτελέσματα είναι ΕΝΩΤΙΚΑ και οδηγούν στην εγκαθίδρυση στον κόσμο μας μίας ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ανάλογης του ΘΕΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Γ. Η Πλάνη

Η πλάνη είναι κατάσταση που σε απομακρύνει από την Αλήθεια. Σκέπτεσαι μεν λογικά, αλλά χωρίς να έχεις λάβει υπ' όψιν σου όλους τους αντικειμενικούς παράγοντες, που επηρεάζουν το φαινόμενο ή το αναλύεις με βάση ένα σύστημα αξιών που δεν είναι αντικειμενικά ορθό.

Δύο είναι οι κυριότεροι παράγοντες δημιουργίας ΠΛΑΝΗΣ.

1. Ο **Εγωισμός**. Ερμηνεύουμε τα γεγονότα με βάση το δικό μας, μόνον, προσωπικό συμφέρον. Τούτο δεν είναι ορθό, διότι ο καθ' ένας μας γεννήθηκε για να ζει και λειτουργεί μέσα σε μία ΚΟΙΝΩΝΙΑ προσφέροντας και λαμβάνοντας ταυτόχρονα, ανάλογα με τα εκδηλωμένα Ατομικά χαρακτηριστικά του.
2. Το **Βραχυρόνιο**. Ερμηνεύουμε τα γεγονότα και δρούμε σαν η ζωή μας να είναι πολύ μικρή. Ενεργούμε σαν ο κόσμος ολόκληρος να μας ανήκει και σήμερα πρέπει να τον εκμεταλλευτούμε και να μην προνοήσουμε να αφήσουμε τίποτα για αύριο (για τα παιδιά μας). Τέτοιου είδους πλάνη είναι η εκμετάλλευση του πλανήτη που ζούμε και η δημιουργία του τεράστιου Οικολογικού προβλήματος.

Η δημιουργία «ατομικών πλανών» σε διάφορα θέματα, έχει σαν αποτέλεσμα τις «κοινωνικές πλάνες» δηλαδή τις μη ορθές αντιλήψεις που έχουν σαν αποτέλεσμα **στρεβλώσεις** της κανονικότητας και της αλήθειας στην Κοινωνία.

Δ. Μία Μεταφυσική Προσέγγιση

Εκείνος που ασχολείται με τη μεταφυσική είναι αναζητητής της αιώνιας Αλήθειας. Μελετά την Φιλοσοφία, τις θρησκείες, τις Πνευματικές κινήσεις και τις Διδασκαλίες ώστε να δημιουργήσει την δική του Δοξασία που θα τον αφήνει ικανοποιημένο στην εξήγηση της πορείας και της δράσης της ζωής του.

Σκοπός του είναι η αυτοβελτίωση. Ανάλογα λοιπόν με τις δυνατότητες του, την ειλικρίνεια της προσπάθειας του και τον χρόνο που διαθέτει, ανέρχεται την κλίμακα της συνειδησεώς του. Βιώνει περισσότερο την Αιωνιότητα, την επαναληψιμότητα της Ζωής, το Θείο Σχέδιο και τα καθήκοντά του στην Ζωή.

Βεβαίως δεν είναι σίγουρο ότι ο καθένας, που ασχολείται με την μεταφυσική, κατορθώνει να βελτιώσει τον εαυτό του. Όμως η ενασχόληση με το θέμα είναι θετικό στοιχείο. Η βελτίωση του καθένα από εμάς σημαίνει ανύψωση της συνειδησεώς μας, ανάληψη περισσότερων καθηκόντων, και μικρότερο αριθμό **πλανών** σε σχέση με την Κοινωνική Ζωή. Αυτό είναι υποβοηθητικό για την ανάπτυξη μίας καλύτερης Κοινωνίας.

Ε. Μία Δοξασία

Μία από τις Δοξασίες, που αναλύσαμε και πιστεύουμε ότι είναι πλησιέστερα στο θέμα μας, είναι η εξής και περιέχει δύο συνειδητοποιήσεις, που αναφέρονται παρακάτω ως Ε1 και Ε2 :

Κατανοούμε ότι η πραγμάτωση της Δοξασίας αυτής δεν είναι ένα βραχυχρόνιο θέμα. Όμως είμαστε βέβαιοι ότι η προσπάθεια όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από τις δυσκολίες, θα μπορούσε να οδηγήσει την Κοινωνία μας σε καλύτερο και το οριστικό της Μέλλον.

Ας κάνουμε μερικές παρατηρήσεις πάνω στο ανθρώπινο σώμα :

Το μοντέλο λειτουργίας του Ανθρώπινου Σώματος είναι ένα Θεϊκό <Μοντέλο> που επαναλαμβάνεται σ' όλες τις Θείες Δημιουργίες.

Ο ρόλος του **σκελετού** είναι εκείνος που συνεργάζεται με το νόμο της βαρύτητας για την μετακίνηση.

Ο ρόλος του **νευρικού συστήματος** είναι εκείνος της μεταφοράς των δράσεων και αντιδράσεων στα εξωτερικά φαινόμενα.

Ο ρόλος του **αναπνευστικού** καθώς και του **συστήματος διατροφής** είναι ο ρόλος της χρησιμοποίησεως των εξωτερικών πηγών τροφοδοσίας κατάλληλων για την συντήρηση της λειτουργίας όλου του συστήματος

Ο ρόλος του **εγκεφάλου** είναι ο συντονισμός όλων των εθελούσιων ενεργειών καθώς και η λειτουργία της λογικής αλλά και της συνδέσεως με τον υπερβατικό κόσμο.

Κάθε **κύτταρο** είναι μόνο του ένας ολόκληρος ανεξάρτητος κόσμος. Έχει μόνο καθήκοντα, της λειτουργίας του, της σωστής συνεργασίας του με τα άλλα κύτταρα, του πολλαπλασιασμού και της απορρίψεως του.

Κάθε **όργανο** είναι μόνο του ένας ολόκληρος κόσμος. Έχει μόνο καθήκοντα, της αναπτύξεως του, της σωστής λειτουργίας του, της συνεργασίας του με τα άλλα όργανα ή συστήματα και, εν τέλει της άμυνας του στον θάνατο που γνωρίζει ότι θα έλθει.

Τα περισσότερα συστήματα ή όργανα στο ανθρώπινο σώμα λειτουργούν έξω από την συνείδηση. Ανταποκρίνονται στα καθήκοντά τους, συνεργάζονται, αμύνονται στη φθορά και το θάνατο, μαθαίνουν, μεταδίδουν πείρα, επικοινωνούν κλπ.

Η ιατρική επιστήμη μένει άφωνη παρατηρώντας τη λειτουργία του ανθρώπινου σώματος και προσπαθεί να μιμηθεί ό,τι κατανοεί για την βελτίωση των παρεμβάσεων της.

Η λειτουργία μιας Κοινωνίας μπορεί να παραλληλιστεί με την λειτουργία του ανθρώπινου σώματος. Έτσι έχει ανάγκη από μία **διοίκηση** (εγκέφαλος), υπηρεσίες **μεταφοράς πληροφοριών και αναδράσεων** (νευρικό σύστημα), **Νόμους** (σκελετός), **αποθήκες πρώτων υλών και διοίκησής τους** (αναπνευστικό και σύστημα διατροφής) κ.λπ., κ.λπ.

Πρώτη Συνειδητοποίηση

E1. Η Κοινωνία θα πρέπει να λειτουργεί όπως το ανθρώπινο σώμα

Η Διοίκηση της Κοινωνίας, (εγκέφαλος) γνωρίζοντας τι συμβαίνει στο εσωτερικό και εξωτερικό, λειτουργεί μέσω των Οργάνων της για την Άμυνα, την τακτοποίηση ή την βελτίωση της λειτουργίας της. Έτσι μεταφέρει Μηνύματα (νευρικό σύστημα) στα όργανα Άμυνας ή λειτουργίας (σκελετός, άκρα) και λαμβάνοντας τα νέα ερεθίσματα (αναδράσεις) βελτιώνει τις κινήσεις της.

Αν αναλογιστεί κανείς τις αναλογίες μεταξύ των λειτουργιών της Κοινωνίας, και των λειτουργιών του ανθρώπινου σώματος θα βρει πλήρη ταυτότητα στο λειτουργικό μέρος, όχι όμως στο θέμα της συνεργασίας .

Δεύτερη Συνειδητοποίηση

E2. Το ΚΑΘΗΚΟΝ έναντι του ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Η σημερινή Κοινωνία έχει δημιουργηθεί σταδιακά και λειτουργεί με βάση την κατοχύρωση των δικαιωμάτων κάθε κατηγορίας πολιτών, κάθε κατηγορίας επαγγελματιών, κάθε κατηγορίας ηλικιών, φύλλου, χρώματος, κλπ.

Η σταδιακή επικράτηση Δικαιωμάτων (για εκείνες τις κατηγορίες που στο παρελθόν δεν είχαν) ήταν ένα έργο πολύ ορθό και αναγκαίο. Σήμερα όμως τα πράγματα στο κόσμο των Δικαιωμάτων έχουν μπερδευτεί. Τα Δικαιώματα μικρών αλλά ισχυρών ομάδων επιβάλλονται σε μεγαλύτερες ομάδες που δεν μπορούν να οργανωθούν. Ο θεσμός της Δικαιοσύνης και η απονομή της, αφενός μεν λόγω της πληθώρας των διαφωνιών για την ιεράρχηση των Δικαιωμάτων, αφετέρου δε λόγω της πληθώρας των Νόμων που αναλύουν, εξειδικεύουν, παραπέμπουν κλπ. είτε αποδίδεται εν αδίκω είτε αργεί να αποδοθεί, πράγμα που είναι εξίσου άδικο.

Με λίγα λόγια, φαίνεται ότι η ιδέα ΔΙΚΑΙΩΜΑ δεν λειτουργεί σήμερα τόσο καλά όσο αναμέναμε, μιας και οι εθνικές, θρησκευτικές, κοινωνικές, οικονομικές, πολιτικές αλλά και οι ατομικές συγκρούσεις δεν επιλύονται με βάση τα ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ αλλά με την ισχύ του καθενός εκ των εμπλεκομένων.

Παρατηρώντας την λειτουργία του ανθρωπίνου σώματος, διαπιστώνουμε ότι όχι μόνο τα συστήματα, όχι μόνο τα όργανα αλλά και τα κύτταρα (ατομικότητες / άνθρωποι) ζουν, λειτουργούν βοηθώντας και συνεργαζόμενα το ένα με το άλλο, εξυπηρετώντας την ανάπτυξη της Ζωής, την Αρμονία και την αντιμετώπιση των προβλημάτων. Κάνουν, απλά, το ΚΑΘΗΚΟΝ τους, κάνουν, απλά, αυτό για το οποίο έχουν πλαστεί να κάνουν.

Έτσι η ΚΑΡΔΙΑ δεν ζητά αμοιβή από τους πνεύμονες, ούτε ρυθμίζει την λειτουργία της στην ζητούμενη αμοιβή από τα άλλα όργανα που τροφοδοτεί. Λειτουργεί διότι έτσι είναι κατασκευασμένη και συνεργάζεται με τα συστήματα ή όργανα της αναπνοής, της διυλίσεως, της

απορρίψεως κλπ. με σκοπό την ανάπτυξη και λειτουργία της ΖΩΗΣ στον Άνθρωπο. Κάνει απλά το ΚΑΘΗΚΟΝ της και δεν απαιτεί ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Με βάση αυτό το ΚΑΘΗΚΟΝ, το ανθρώπινο σώμα λειτουργεί από το επίπεδο του ΚΥΤΤΑΡΟΥ (ατομικότητα), στο επίπεδο των ΟΡΓΑΝΩΝ, των ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ (συλλογικότητες) και τελικά όλα συμβάλλουν στην λειτουργία του ανθρωπίνου σώματος (ΟΛΟΤΗΤΑ). Η συνεργασία είναι απόλυτη, ειλικρινής και υπακούει πλήρως στους Νόμους της ζωής. Η λειτουργία αυτή έχει ικανότητες αυτοοργάνωσης, μάθησης, αυτοϊασης, αυτοβελτίωσης και, γενικά, Λογικής.

ΣΤ. Συμπεράσματα

1. Το Ανθρώπινο Σώμα, η δημιουργία του, η λειτουργία του και η δυνατότητα αυτοβελτίωσής του, είναι ένα Θείο Δημιούργημα, που σαν “μοντέλο” επαναλαμβάνεται στην ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ.
2. Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ, όπως έχει αναλυθεί, αντιστοιχεί στο ίδιο μοντέλο όσον αφορά την Δομή, τους Σκοπούς, την Αρχή και το Τέλος της. Υπάρχει όμως μία διαφορά. Η σημερινή Κοινωνία έχει βασίσει – ιστορικά – την λειτουργία της στην κατάκτηση και υπεράσπιση ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ. Αυτό, λαμβάνοντας υπ’όψη τις σημερινές δυσλειτουργίες της ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, φαίνεται ότι δεν είναι πλέον αποδοτικό και φαίνεται ότι είναι μία από τις κύριες αιτίες Κοινωνικών προβλημάτων, δηλ. μία ΠΛΑΝΗ.
3. Ο Άνθρωπος, κατά την στιγμή της γέννησής του, φαίνεται, ότι προικίζεται με ορισμένα ατομικά χαρακτηριστικά που αναμένουν την ευκαιρία για να εκδηλωθούν σε διάφορους βαθμούς. Αυτά τα ατομικά χαρακτηριστικά προσδιορίζουν και την (αναμενόμενη) λειτουργία του στην ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Εφ’ όσον τα εκφράσει είναι και ο ίδιος ευτυχής και η Συλλογικότητα ικανοποιημένη. Εφ’ όσον λοιπόν είναι ικανοποιημένος, η λειτουργία του εμφανίζεται σαν ΚΑΘΗΚΟΝ και η αμοιβή του προέρχεται από την εκδήλωση της χαράς και της ικανοποίησής τους, έχει δε σαν αποτέλεσμα το συναίσθημα.
4. Μπορούμε λοιπόν να συμπεράνουμε ότι η εκδήλωση των ατομικών χαρακτηριστικών τού καθένα μας είναι το ΚΑΘΗΚΟΝ μας, μάς γεμίζει ικανοποίηση, είναι έτοιμο να συνεργασθεί με άλλα ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ χωρίς ΠΛΑΝΕΣ και να εκδηλώσει στην ΚΟΙΝΩΝΙΑ τον ΝΟΜΟ της ΖΩΗΣ και της ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Ζ. Ουτοπία ή Πραγματικότητα?

Η παραπάνω Θεώρηση / Δοξασία μπορεί να ακούγεται σαν μία άλλη ΟΥΤΟΠΙΑ. Όμως αυτό δεν είναι ορθό.

Μία αρκετά σημαντική Ομάδα Συνανθρώπων μας, σε όλη τη Γη, ορμώμενοι από το ΚΑΘΗΚΟΝ, λειτουργούν προσφέροντας με αρμονική συνεργασία, προσφέροντας απλόχερα τον χρόνο τους και τις δυνατότητές τους, σε διάφορα Κοινωνικά θέματα. Έτσι λειτουργεί ο **Εθελοντισμός** και οι **Εθελοντές**.

Ας οραματιστούμε λοιπόν μαζί ένα Κόσμο καλύτερο, βασισμένο στα ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ μας που ορμώνται από την διάθεση μας να συνεργασθούμε για το Αιώνιο Καλό της Ανθρωπότητας.

Λάζαρος Παπαγεωργίου
6944 34 44 50